

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin,
examinînd, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de
succesorul părții vătămate Preida Raisa, prin care se solicită casarea sentinței
Judecătoriei Ocnîța din 22 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel
Bălți din 04 februarie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Pleşco Ruslan Anton, născut la 28 martie 1982 în
Ucraina, regiunea Vinița, or. Mighileov-Podolsk,
domiciliat în raionul Ocnîța, or. Otaci, str. Ceapaev,
13.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 07.02.2014 – 22.05.2014 (prima instanță).
2. 23.06.2014 – 04.02.2015 (instanța de apel).
3. 17.07.2015 – 04.11.2015 (instanța de recurs în anulare).

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ocnîța din 22 mai 2014, în procedura privind
acordul de recunoaștere a vinovăției, Pleșco Ruslan a fost condamnat în baza art.
264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privare de dreptul de a
conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare i-a fost
suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani, obligîndu-l ca în termenul
stabilit să nu-și schimbe domiciliul fără consimțămîntul organului competent.

S-a încasat de la Pleșco Ruslan în beneficiul lui Preida Raisa suma de 44680
grivne U.A. sau echivalentul în lei moldovenești potrivit cursului oficial al Băncii
Naționale a Moldovei la momentul executării prezentei hotărîri, cu titlu de

prejudiciu material, precum și suma de 150000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat, că inculpatul Pleșco Ruslan la 23 septembrie 2013 deținând legal permisul de conducere nr. 106600170, eliberat la 21 mai 2010 cu dreptul de a conduce autovehicule de categoria „B”, conducea autovehiculul propriu de model „Volkswagen Passat”, fără numere de înmatriculare, pe drumul local din or. Otaci, str. Prieteniei, avându-i în autovehicul în calitate de pasageri pe Șarban Igor, Raducan Nicolai, Pleșco Igor și Șcerban Iaroslav, în jurul orei 23:10 încălcând grav prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 și anume: pct. 9 care prevede, că pentru a fi admise în traficul rutier, vehiculele trebuie să fie înmatriculate sau, după caz, înregistrate și să poarte plăcile cu numărul de înmatriculare (înregistrare) corespunzător standardului, amplasate în locurile stabilite, cu excepția vehiculelor cu tracțiune animală troleibuzelor și tramvaielor, pe care se aplică numere de înregistrare atribuite de către autoritățile competente; pct. 10. 1) lit. a) și b) care prevede, că persoana care conduce un vehicul trebuie să fie aptă din punct de vedere psihofiziologic și medical, să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; pct. 11. b) care prevede, că conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat să poarte centura de siguranță și să se asigure că și pasagerii au cuplat centurile, dacă autovehiculul este echipat cu acestea; pct. 42. 1) care prevede, că determinarea benzilor de circulație se efectuează prin marcaj sau indicatoarele rutiere 5.37.1 - 5.41.3, iar în lipsa acestora - de către conducătorii vehiculelor, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculelor și intervalele de siguranță necesare; pct. 45. 1) lit. a), b), c), d) care prevede, că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră; pct. 47. 1) a) care prevede, că limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt: în localități - 50 km/h, iar prin zonele rezidențiale și teritoriile adiacente drumului - 20 km/h, ca rezultat al încălcărilor normelor sus menționate, Pleșco Ruslan deplasându-se cu viteză excesivă pe un traseu umed, a pierdut controlul asupra automobilului, ieșind de pe banda sa de deplasare, ciocnindu-se violent în spatele camionului de model „ZIL MMZ 554”, cu numerele de înmatriculare OC AE 711, care aparține cet. Coneaga Grigorii și care se afla parcat regulamentar în fața blocului de locuit nr. 65 de pe str. Prieteniei, or. Otaci.

În urma tamponării, conducătorul automobilului de model „Volkswagen Passat”, Pleșco Ruslan din vina proprie s-a ales conform raportului de expertiză medico-legală nr. 276 „d” din 27 noiembrie 2013, cu vătămări corporale medii, exprimate prin fractura coastelor 4 și 6 pe dreapta; pasagerul Șcerban Iaroslav, s-a ales conform raportului de expertiză medico-legală nr. 278 „d” din 27 noiembrie 2013 cu vătămări corporale medii, exprimate prin fractura cotil pe stînga; pasagerul Pleșco Igor s-a ales conform raportului de expertiză medico-legală nr. 277 „d” din 27 noiembrie 2013 cu vătămări corporale grave, exprimate prin fractura osului femural pe stînga; iar pasagerul Șarban Igor s-a ales conform raportului de expertiză medico-legală nr. 142 „d” din 27 noiembrie 2013, cu vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, exprimate prin traumă craneo-cerebrală deschisă gravă, fractura deschisă înfundată a osului fronto - parietal pe dreapta, hemoragie subarahnoidiană, contuzia cerebrală, comă traumatică. Ulterior la data de 30 noiembrie 2013, Șarban Igor fiind în spital a decedat. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 299 „d” din 26 noiembrie 2013, cauza decesului lui Șarban Igor se găsește în legătură cauzală directă cu vătămarile cauzate în urma accidentului rutier.

În drept acțiunile inculpatului Pleșco Ruslan au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență vătămări medii și grave a integrității corporale și decesul unei persoane.

3. Sentința menționată a fost atacată cu recursuri de către:

3.1. - inculpatul Pleșco Ruslan, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță și aplicarea unei pedepse mai blînde luînd în considerație starea sa financiară extrem de grea invocînd, că cu sentința emisă nu este de acord, considerînd-o prea aspră. El a recunoscut integral vina, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se căiește sincer de cele comise, a comis o infracțiune prin imprudență pentru prima dată, a contribuit financiar la tratamentul pătimașului, a împrumutat sume mari și a luat toate măsurile care au depins de el pentru ca pătimașul să supraviețuiască. A mai invocat, că succesul părții vătămate Preida Raisa pe tot parcursul urmăririi penale și la examinarea cauzei în judecată a avut pretenții, dar în ultima zi a examinării cauzei a declarat public în sala de ședință că-1 iartă. Nici el, nici soția nu sunt încadrați în cîmpul muncii și au la întreținere trei copii minori, iar veniturile familiei sunt neregulate, ocazionale și pot fi dobîndite de el numai lucrînd în Federația Rusă ori Ucraina. Astfel, ispășirea

pedepsei aplicate ar pune în dificultate întreaga familie și în primul rând copiii minori;

3.2. – succesorul părții vătămate Preida Raisa, care a solicitat casarea sentinței rejudecarea cauzei, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care să fie calificate acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (4) Cod penal; aplicată față de Pleșco Ruslan pedeapsa sub formă de privațiune de libertate; admisă integral acțiunea civilă înaintată; repunerea în termenul de atac a recursului, pe motiv de boală, lipsa de bani, primirea sentinței judecătorești în limba neînțeleasă de ea.

În motivarea recursului recurenta a invocat, că sentința adoptată pe cauza dată nu corespunde gravității infracțiunii comise de învinuit și comportamentului său după comiterea ei. Sentința pe dosar este nemotivat de blîndă, în lipsa circumstanțelor atenuante ale vinovăției inculpatului, deoarece lipsa pretențiilor față de acesta este rezultatul violenței și amenințărilor din partea lui cu solicitarea de a renunța la calitatea de parte vătămată. Consideră, că sentința judecătorească nu corespunde principiilor punctului 1, art. 6 al Convenției din 04 noiembrie 1950 - privind procesul echitabil. Deoarece a fost lăsată în libertate o persoană care prezintă o amenințare reală asupra vieții sale și siguranței rudelor sale și din motivul amenințărilor atacurilor și aplicării violenței ea nu poate locui în propria casă.

La 11 noiembrie 2014 reprezentantul legal al părții vătămate Preida Raisa a înaintat recurs suplimentar, invocînd aceleași cerințe. Indicînd, că instanța nefondat a suspendat executarea pedepsei aplicate inculpatului pe motivul căinței sincere a acestuia, cu ce nu poate fi de acord, întrucît inculpatul își continuă amenințărilor în privința vieții și securității ei. Acțiunile inculpatului îndreptate în privința ei cu scopul influențării examinării normale a cauzei, indică asupra netemeinicii eliberării condiționate a inculpatului de la executarea reală a pedepsei. Totodată consideră, că suma încasată a prejudiciului urmează a fi indexată în corespundere cu inflația și căderea cursului grivnei U.A., din momentul procurării celor necesare pentru ceremonia de înmormîntare. În baza celor expuse consideră, că sentința emisă nu corespunde gravității infracțiunii comise de către inculpat și comportării acestuia după comiterea infracțiunii și nu corespunde principiilor p. 1 art. 6 al Convenției din 04 noiembrie 1950. Acțiunile inculpatului au dus la încălcarea art.8; 2; 6 p.3, lit. c) a Convenției din 04 noiembrie 1950, iar lăsarea în libertate a unei persoane care o șantajează, inițiază în privința ei cauze penale, o agresează, prezintă o amenințare reală a vieții și securității ei, motiv pentru care nu poate locui în propria casă, fiind nevoită să locuiască în altă parte și în fiecare zi nu cunoaște unde va înnopta, ce este un act de nedreptate, fiindu-i încălcate grav drepturile și libertățile fundamentale prevăzute de Convenție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 februarie 2015 a fost respins ca nefondat recursul succesoriului părții vătămate Preida Raisa și admis recursul inculpatului Pleșco Ruslan, casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează.

Pleșco Ruslan a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal și condamnat la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În baza art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de probă de 2 ani, în rest dispozițiile sentinței s-au menținut fără modificări.

Instanța de recurs, în motivarea soluției adoptate a invocat, că consideră întemeiate argumentele recurentului, care critică soluția primei instanțe care n-a ținut cont de recunoașterea vinei, de faptul încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției și căința sinceră.

La stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele date și a stabilit inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de patru ani care nu este în limita minimă posibilă și tot instanța a aplicat pedeapsa complementară pe un termen de patru ani, care la fel este în limita maximă prevăzută de legea penală.

Tot instanța de fond a aplicat și termenul de probă față de inculpat la fel la limita termenului maxim prevăzut de legea penală.

Instanța de recurs a menționat, că inculpatul este la prima abatere, nu a fost anterior judecat, infracțiunea face parte din categoria infracțiunilor din imprudență, se căiește sincer în cele comise, a recunoscut vina integral, plus la aceasta are la întreținere trei copii minori, se caracterizează pozitiv și a reparat benevol prejudiciul apărut imediat după survenirea urmărilor accidentului.

Instanța de apel a menționat că, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de la 1 an la 5 ani.

Astfel, instanța de recurs a concluzionat, că prima instanță corect a ajuns la concluzia stabilirii lui Pleșco Ruslan a unei pedepse la limitele maxime prevăzute de lege fiind o infracțiune soldată cu decesul persoanei, însă contrar circumstanțelor și personalității inculpatului a aplicat un termen de probă de patru ani, considerînd rațional de a fi micșorat pînă la doi ani. Instanța de recurs a conchis, că stabilirea termenului de probă de patru ani creează o situație negativă atît inculpatului, cît și membrilor familiei lui, cu atît mai mult succesoriului legal al

părții vătămate, care este pus în situație de imposibilitate de a primi prejudiciul încasat prin sentință o perioadă de patru ani, deoarece inculpatul este pus în imposibilitate de a se angaja la lucru după hotarele țării și a achita prejudiciul survenit în urma infracțiunii.

După cum s-a stabilit din materialele cauzei, sentința în cauză a fost pronunțată la data de 22 mai 2014, tot din materialele cauzei s-a constatat primirea sentinței de către succesorul legal al părții vătămate la data de 23 mai 2014. Sentința pe caz a fost emisă de instanța de fond în limba de stat și respectiv sentința a fost înmînată lui Preida Raisa în limba de stat.

Instanța de recurs a menționat că, pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de recurs Preida Raisa a menționat lipsa sentinței tradusă în limba vorbită. Prin scrisoarea nr. 22050 din 28 octombrie 2014 sentința tradusă a fost expediată în adresa ultimei. Reieșind din faptul, că sentința tradusă a fost expediată lui Preida Raisa doar la data de 28 octombrie 2014, instanța de recurs a considerat cererea de repunere în termen întemeiată și a admis-o.

Instanța de recurs a mai statuat, că nu pot fi admise argumentele recurenteii privind recalificarea acțiunilor comise de inculpat și de aplicare a unei pedepse privative de libertate, deoarece aceste cerințe sunt contrare prevederilor normelor imperative ale Codului de procedură penală, care prevede examinarea cauzei penale în limitele învinuirii aduse, iar dezbaterile judiciare se referă la măsura de pedeapsă și se compun din discursurile procurorului, apărătorului și inculpatului, art. 508 Cod de procedură penală.

Referitor la motivul că examinarea cauzei în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției a avut scop de a înlătura succesorul legal din cauza penală, instanța de recurs l-a menționat drept formal, deoarece este o procedură specială prevăzută de normele imperative ale Codului de procedură penală, mai mult ca atât, necătfînd la admiterea acestei proceduri de examinare, succesorul legal a fost prezent la ședințele de judecată și a asistat la toate acțiunile procesuale, ba mai mult, în această procedură de examinare a solicitat aplicarea unei pedepse non privative de libertate menționînd despre faptul, că „îl iartă pe inculpat” (f. d. 204, vol. I).

Cu referire la acțiunea civilă, instanța de recurs a considerat necesar de a respinge argumentele recurenteii ca neîntemeiate deoarece instanța de fond corect și întemeiat a admis acțiunea civilă parțial, ținînd cont de probele prezentate în susținerea acestei acțiuni și corect a determinat și mărimea prejudiciului moral în suma de 150000 lei, ce este echitabil și va aduce o satisfacție succesorului legal al părții vătămate, iar ce ține de apariția unor prejudicii suplimentare, suportate de succesorul legal al părții vătămate, nu este un temei de casare a sentinței dar este

un drept de a înainta acțiune în instanța civilă care urmează să examineze și să stabilească temeiurile noi apărute.

5. La 29 iunie 2015 succesorul părții vătămate Preida Raisa a declarat recurs în anulare împotriva hotărîrilor instanțelor ierarhic inferioare, considerîndu-le ilegale și solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei, cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocînd că:

- instanța de fond nu a dat o apreciere corectă circumstanțelor cauzei;
- acțiunile inculpatului nu au fost corect calificate, aflîndu-se în stare de ebrietate la volan;
- la baza sentinței au fost puse argumentele nemotivate referitor la străduința inculpatului de a recupera dauna comisă prin infracțiune;
- inculpatul nu a prezentat careva dovezi ce ar confirma intenția acestuia de a repara prejudiciul cauzat;
- instanța de fond nu a luat în considerație prevederile art. 77 alin. (1) pct. b) Cod penal, odată cu decesul feciorului său au fost lipsiți de sursă de existență 3 membri de familie și 2 copii minori;
- au fost încălcate prevederile art. 2, 3, 6, 8, 13, 15, C.E.D.O., cauza Caiia vs Turcia din 18 februarie 1998, cauza Ceahal vs Marea Britanie din 15 noiembrie 1996, art. 4 din Constituție R.M.;
- este sub influența inculpatului și a rudelor acestuia cu amenințări, certuri, cuvinte necenzurate, batjocuri etc.;
- referitor la iertare și lipsa pretențiilor de către nora sa, aceasta nu poate să citească și să scrie, limba de stat nu o posedă, iar declarațiile ei date în cadrul ședinței de judecată au fost în lipsa translatorului și nu au fost semnate de o persoană străină, astfel fiind încălcate prevederile art. 260, 261 alin. (3), 94 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală;
- a depus o plîngere prin care a solicitat ca în privința inculpatului Pleșco Ruslan să fie aplicată pedeapsă reală și maximă;
- caracteristica inculpatului nu corespunde cu comportamentul inculpatului în cadrul urmăririi penale și în instanțele de judecată;
- acordul de recunoaștere a vinovăției nu are tangență cu căința în acțiunile inculpatului, ci eschivarea de răspundere;
- inculpatul pe parcursul la un an și jumătate o terorizează pe ea și familia acesteia pentru ca să se refuze de avocat, de prejudiciul material și moral cauzat;
- a fost anexat extrasul din spital care confirmă cauzarea comotiei cerebrale, atacului și aplicarea violenței în privința sa și a familiei sale;

- decesul feciorului a cauzat prejudiciu moral cu consecințe de sănătate psihice și fizice;
- nu este de acord cu cuantumul prejudiciului moral și material stabilit de instanța de judecată;
- cheltuielile suportate pentru ritualul de înmormântare nu au fost calculate corect în raport cu cursul valutar a grivnei, cu inflația, deoarece grivna de câteva ori este mai joasă de cât leul;
- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- au fost încălcate normele procedurale și materiale (în instanța de recurs nu a fost asistată de translator, translatorul șoptea doar inculpatului traducerea, nu înțelegea ce se petrece în instanța de judecată, examinarea cauzei a avut loc în lipsa ei, de către președintele ședinței avocatul a fost întrerupt fără a i se permite să continue discursul).

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 454 Cod de procedură penală, recursul în anulare se declară în termen de 6 luni de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs în anulare la 29 iunie 2015, împotriva deciziei instanței de recurs din 04 februarie 2015, pronunțată la 04 februarie 2015, în termen.

Drept temei pentru recurs în anulare succesorul părții vătămate Preida Raisa a invocat prevederile art. 453 al. 1 Cod de procedură penală și încălcarea prevederilor art. 2, 3, 6, 8, 13, 15 C.E.D.O.

Verificând legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că aceste temeuri nu și-au găsit confirmarea în cauza dată.

Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de recurs concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărîrii atacate.

Instanța de recurs a examinat cauza în procedura specială sub toate aspectele complet și obiectiv.

Motivul invocat de recurent precum, că la judecarea cauzei nu a participat interpret, se apreciază ca fiind neîntemeiat, deoarece din materialele cauzei (angajament în scris, f. d. 110, vol. II) rezultă că la ședința de judecată a participat interpretul Rotaru Victor.

La fel, se apreciază ca neîntemeiat și motivul că a fost încălcat art. 509 Cod de procedură penală, sub aspectul stabilirii pedepsei, adică că instanța de judecată a

aplicat o pedeapsă mai blândă decît cea prevăzută de lege, neluînd în considerație prevederile art. 509 alin. (4) Cod de procedură penală.

În speță, rezultă că Pleșco Ruslan a fost condamnat de instanța de recurs în baza art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, iar în baza art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea pe un termen de probă de 2 ani.

Astfel, rezultă că condamnatului Pleșco Ruslan i-a fost aplicată pedeapsa în limitele sancțiunii articolului incriminat cu respectarea prevederilor art. 80 Cod penal și nu i-a fost stabilită o pedeapsă mai blândă decît cea prevăzută de lege, cum invocă recurentul. Se mai constată că în prima instanță reprezentantul legal al succesorului părții vătămate avocatul Nenița Svetlana a declarat „dar acum îl iartă” (f. d. 204 vol. 1).

Din textul hotărîrii judecătorești rezultă că soluția privind aplicarea pedepsei a fost motivată de instanța de recurs ordinar, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de toate circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de personalitatea inculpatului, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia.

Astfel, instanța de judecată a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, aplicîndu-i condamnatului Pleșco Ruslan o pedeapsă în limitele legii.

Nu acceptă Colegiul penal motivele din recursul în anulare cu privire la încălcarea prevederilor art. 2, 3, 6, 8, 13, 15 C.E.D.O, referirea la două hotărîri C.E.D.O., existența a erorilor grave de fapt și de drept care au afectat soluția, considerîndu-le declarative, instanța de recurs a examinat recursurile respectînd normele de procedură penală, adoptînd o soluție legală și întemeiată.

Colegiul penal mai menționează, că motivele invocate privind critica aplicării pedepsei prea blînde, neîncasarea sumelor de daune solicitate de recurentă, nu pot fi satisfăcute la etapa recursului în anulare, deoarece în speța dată deja există hotărîre judecătorească irevocabilă.

Totodată, Colegiul penal mai invocă că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, “inter alia”, ca, atunci cînd instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărîri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme

trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cazul Bujnița vs Moldova, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

Colegiul penal nu a statuat în speța dată temeiurile prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală, art. 2, 3, 6, 8, 13, 15, C.E.D.O. care să afecteze hotărârile judecătorești, în concluzie, conchide că recursul în anulare urmează a fi declarat ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. Pentru aceste motive în conformitate cu art. art. 456, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de succesorul părții vătămate Preida Raisa, împotriva sentinței Judecătoriei Ocnița din 22 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 februarie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Pleşco Ruslan Anton**, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **26 noiembrie 2015**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin